

то, съ тревичкитѣ, съ изворитѣ. Всички го познаватъ и отдалечъ го поздравяватъ. Кой земеделецъ, следъ такива резултати, може да каже, че не иска повече да работи нивата? Колкото по-голяма е любовта на земеделеца къмъ житото, толкова по-едро става то. Разумниятъ и добъръ човѣкъ сѣе съ любовъ и жъне добри плодове. Земеделецътъ трѣбва да се разговаря съ житото, което е посѣлъ, а житото трѣбва да го познава. Човѣкъ, по отношение на великия свѣтъ, представя житно зърно, което трѣбва да познава господаря си. Човѣкъ трѣбва да познава Онзи, отъ Когото е излѣзълъ. Докато е свързанъ съ Него, той всѣкога ще бжде доволенъ. Щомъ прекъсне връзката си съ своя Първоизточникъ, той става недоволенъ и нещастенъ. Както изворътъ е свързанъ съ своята глава, така всѣки човѣкъ трѣбва да бжде свързанъ съ своя Създателъ.

И тъй, каквото е отношението на извора къмъ неговата глава, такава трѣбва да бжде отношението на човѣшката душа къмъ Бога. Ако изворътъ се съмнява въ съществуването на главата, отдето извира, и се отклони отъ пътя си, да търси главата на своя животъ, работата му е свършена. Той се отдѣля отъ главата си, загубва силата си и въ скоро време пресъхва. Като знаете това, не питайте, съществува ли нѣкакво Начало, отъ което извира. Не се отклонявайте отъ пътя си, защото животътъ ви ще се прекъсне. — Да жи-